

Warszawa, dnia 13 stycznia 2011 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 19.01.11.

nr. 277 podpis. Borusewicz

BMwpr-070-1138/22 05 /10/MK(M)

Dot.: BPS/Dsk-043-3174/10

SEKRETARIAT

Biura Frac Senackich

Wpłynęło dn. 20.01.11.

nr. 573 podpis. M

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Stanisław Borusewicz

Odpowiadając na oświadczenie senatora Stanisława Gorczycy przekazane pismem z dnia 23 grudnia 2010 r., dotyczące rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), przedstawiam poniżej stosowne informacje.

Na wstępie pragnę podkreślić, że wejście w życie z dniem 15 listopada 2010 r. ww. rozporządzenia kończy długoletni proces transpozycji zapisów dyrektywy Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. *w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne*. Jest ono również odpowiedzią na zarzuty Komisji Europejskiej podniesione w ramach postępowania w sprawie o naruszenie przepisów wspomnianej dyrektywy – właściwe przeniesienie zapisów załącznika I i II ww. dyrektywy na grunt prawa polskiego jest warunkiem uniknięcia postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Przytoczone na wstępie rozporządzenie zawiera katalog przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W § 3 ust. 1 pkt 53 lit a ww. rozporządzenia znalazł się przepis dotyczący zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, objętej ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

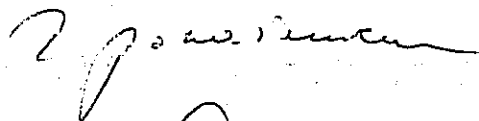
- 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, oraz
- 4 ha na obszarach nie objętych wspomnianą ochroną.

Zastrzeżenia poruszane w przedmiotowym oświadczeniu dotyczą rzekomego braku możliwości uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę w związku z zapisami obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, mówiących o zakazie lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko na obszarach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową. Pragnę zwrócić uwagę, że utrudnienia takie dotyczyć będą jedynie przedsięwzięć, które osiągną progi powierzchniowe wskazane w ww. rozporządzeniu. Nie można przy tym pomijać faktu, iż zaledwie ok. 25% powierzchni kraju objęte jest ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (w dużych aglomeracjach miejskich wskaźnik ten bywa jeszcze niższy). Biorąc pod uwagę powyższe, konieczność zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w związku z podniesionym problemem, może dotyczyć niewielkiej części tego typu aktów prawa miejscowego.

Pragnę również zwrócić uwagę, iż już przed wejściem w życie nowego rozporządzenia zdarzały się problemy wynikające z zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w związku z nieprzemyślanym wprowadzaniem do tychże dokumentów zakazu realizacji przedsięwzięć wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. *w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko* (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, ze zm.). Jako przykład takich sytuacji można podać wprowadzenie zakazu realizacji jakichkolwiek przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z równoczesnym ustaleniem funkcji podstawowej terenu mieszkaniowo-usługowej. W wyniku tak skonstruowanego zapisu wykluczono możliwość realizacji niewielkich przedsięwzięć, wśród których mogłyby znajdować się obiekty o znikomej uciążliwości (dotyczy to przedsięwzięć wymienionych m.in. w § 3 ust. 1 pkt 46, czy pkt 70 rozporządzenia z 2004 r., czyli np. stolarni oraz stacji obsługi środków transportu), jak również przydomowych studni głębinowych (§ 3 ust. 1 pkt 41 lit. c). Wobec takiego stanu rzeczy, za istotne należy uznać prawidłowe formułowanie zapisów prawa miejscowego tak, aby w przyszłości nie dochodziło do konfliktu pomiędzy treścią omawianych tu aktów prawnych.

W odniesieniu do poruszonej w oświadczeniu kwestii niezgodności definicji „powierzchni zabudowy” podanej w ww. rozporządzeniu z objaśnieniem wprowadzonym Polskimi Normami, pragnę podkreślić, że fakt zdefiniowania jakiegokolwiek terminu w Polskich Normach nie uniemożliwia formułowania niezależnych definicji w aktach prawnych czy innych dokumentach. Wprowadzenie definicji powierzchni zabudowy m.in. w § 3 ust. 1 pkt 53 ww. rozporządzenia, było podyktowane faktem, iż oddziaływanie na środowisko zabudowy (np. mieszkaniowej) jest powodowane nie tylko przez budynki mieszkalne, ale również przez całą infrastrukturę towarzyszącą takim inwestycjom.

Na zakończenie pragnę jeszcze raz podkreślić, iż poruszony przez Pana Senatora problem nie osiągnie skali o jakiej mowa w oświadczeniu, gdyż dotyczyć on może jedynie przedsięwzięć o dużej - wskazanej w ww. rozporządzeniu - powierzchni, które będą przewidziane do realizacji na terenach posiadających miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego z klauzulą zabraniającą lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Z up. Ministra
Sekretarz Stanu
Stanisław Gawłowski

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM